

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 306

гр. гр. Д, 31.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – Д в закрито заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди дв***есет и втора година в следния състав:

Председател: Петър П. Монеv

Членове: Галина Д. Жечеvа
Павлина Н. Паскалева

като разгледа докл***ваното от Петър П. Монеv Въззивно частно наказателно дело № 20223200600293 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.243 ал.VIII от НПК.

Образувано е по частен протест на РП-гр.Д срещу Определение №320/***.2022г., постановено от РС-гр.Д по ч.н.д. №540/2022г. по описа на ДРС, с което е било отменено Постановление на РП-гр.Д от ***.2022г. за прекратяване на наказателното производство по ДП №37/2019г. по описа на ОСлО при ОП-гр.Д, водено за извършено престъпление по чл.206 ал.І във вр. с чл.26 ал.І от НК.

Протестът е депозиран в срок и като такъв се явява ДОПУСТИМ, но разгледан по същество е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Съгласно разпоредбата на чл.243 ал.VII от НПК активна процесуална легитимация да протестира или обжалва определението по ал.VI, с което първоинстанционния съд се е произнесъл по отношение на прекратеното досъдебно производство, имат прокурорът, обвиняемият, постр***алият или неговите наследници, или пък ошетеното юридическо лице, т.е. представителят на ДРП е процесуално легитимиран да сезира съда.

Д окръжен съд, след като направи цялостна проверка на приложените към делото материали, както и на изложеното в протеста, установи следното:

Производството пред първата съдебна инстанция е образувано по реда на чл.243 ал.IV от НПК повод жалба от „*****-гр.***, с ЕИК ***, представлявано от изпълнителния директор С. К. Г., чрез ***в.Н. М. от АК-гр.Д срещу Постановление на РП-гр.Д от ***.2022г. за прекратяване на наказателното производство по ДП №37/2019г. по описа на ОСЛО при ОП-гр.Д,

Досъдебното производство е образувано по реда на чл.212 ал. II от НПК, за това, че през 2014г. в гр.Д противозаконно са били присвоени чужди движими вещи, а именно - 2 бр. товарни автомобили марка „****“ с рег. №*** и „****“ рег. №ТХ ***, собственост на „*****-гр.Г с изпълнителен директор С. К. Г., които вещи са вл***ени, квалифицирано като престъпление по чл.206 ал. I от НК.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На ***.2013г. между „*****-гр.***, с ЕИК ***, представлявано от свид.С. К. Г. в качеството ѝ на изпълнителен директор и „З***-гр.Д, с ЕИК *** представлявано от свид.С. С. в качеството на пълномощник, били сключени два еднотипни договора за наем на МПС, както следва: договор за наем на товарен автомобил – седлови влекач, марка и модел *****, с рег. №***, цвят – черен и договор за наем на седлови влекач, марка и модел *** с рег. №***, цвят – син металик/червен. Двата договора били сключени за срок от 1 година, считано от ***.2013г. с наемна месечна цена от 500.00/петстотин/ лева за всеки автомобил /л. 11 и сл. от том I на ДП/.

Съгласно т.2 от раздел I на договорите наетите превозни средства щели да се ползват като служебни автомобили, като наемателят нямал право да ги преотдава на други лица.

Въпреки посочената клауза „З***-гр.Д, с ЕИК *** представлявано от свид.Д. В., преотдало двата товарни автомобили под наем, като били сключени два еднотипни договора с „***Е***, с ЕИК***, представлявано от М. К., считано от ***2013г. за срок от една година/л.18 и сл. от том I на ДП/. След изтичане срока на договорите товарните автомобили останали във вл***ението на „***Е***, като в края на 2014г. били прод***ени за части във фирма „О***-гр.В за сумата от 12 000 лв. По делото е приложена и изд***ена от „***Е*** фактура от ***.2014г. за посочената сума с ДДС, като във фактурата били описани идентификационните данни на рамите и

марките на двата процесни автомобила/л. 55 от том I на ДП/.Сумата от 12000лв. не била получена по банков път от „***Е***, тъй като фирмата имала сделка с „О***-гр.В на същата стойност и на практика било извършено прихващане на сумата/л.187 от том II на ДП/.Тези фактури били н***лежно осчетоводени от двете търговски дружества и декларирани по съответния ред пред ТД на НАП-гр.В.

На 14.06.2018г. „***** изпратили до „З*** Уведомление за връщане на вещи, с което им предоставили 7-дневен срок да върнат товарните автомобили, ведно с талоните и ключовете на същите.От „З*** отговорили, че процесните товарни автомобили били преотд***ени на „***Е***, които след изтичане срока не били върнати обратно/л.15 и л.17 от том I на ДП/.

Изложената фактическа обстановка се установява от приложените по ДП писмени доказателства, както и от показанията на свидетелите С. К. Г., Г. П. Г., Д. М. В., С. Д. С., П. В. П, ЛЛ. Д. М и К. И. Г..

В показанията си свид.С. С. заявява, че той е имал уговорка с представителя на „***** – свид.Г. П. Г. за покупко-продажба на процесните товарни автомобили, и че, е заплатил за тях сума в общ размер на 10 000 лева, която лично на два пъти е предал на изпълнителния директор свид.С. К..По делото обаче не са представени документи удостоверяващи плащане и основанието за него.Според показанията на свидетеля продажната цена на двата автомобила била общо 15 000.00 лева, но последната вноска, в размер на 5000 лева не била приета от свид.С. К., тъй като тя поискала превеждането ѝ по банков път и в по – голям размер – 6000 лева /с ДДС/. /л.13 и сл. от том II на ДП/.При проведените очни ставки със свидетелите Г. Г. и С. К. същите възразяват свид.С. С. да е извършвал плащания за автомобилите в посочените по-горе размери, както и заявяват, че не са имали уговорка за тяхната продажба, а само за отдаването им под наем/л 65 и сл. от том II на ДП; л.69 и сл. от том II на ДП/.

За да прекрати наказателното производство по ДП №37/2019г. по описа на ОСЛО при ОП-гр.Д наблюдаващият прокурор е приел, че разследваните деяния са несъставомерни по чл.206 ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна.

От своя страна Районният съд не споделя мотивите на прокурора относно липсата на престъпление по чл.206 ал.I от НК.В обжалваното

определение са изложени доводи за необоснованост на прокурорския акт.

Въззивната инстанция не споделя напълно мотивите на районния съд по отношение приложението на чл.236 ал.І от ЗЗД, съгласно който, ако след изтичане на наемния срок използването на вещта продължи със знанието и без противопоставяне на наемодателя, договорът се счита продължен за неопределен срок.

С Решение №28/01.03.2017г. по гр.дело №60094/2016г. на ВКС, IV г.о. по чл.290 ГПК е прието, че съгласно разпоредбата на чл.20а ЗЗД уговорките между страните по договора имат силата на закон за тях.Спазването на тези уговорки и зачитането на техните последици е приравнено на законови разпоредби по отношение на страните, които са ги постигнали.Пор***и горното тълкуването на т.13 б.,а“, раздел 6 от процесните договори за наем, сключени между „****“ и „З****“, които са напълно идентични, налага извод, че наемодателят ясно и недвусмислено се е противопоставил ползването на товарните автомобили от наемателя да продължи след изтичане на срока на договора.Съгласно т.3, раздел 2 от договорите същите се сключват за срок от 1 /една/ година от датата на сключването.А съгласно т.16 раздел 7 срокът на договорите може да бъде продължен с писмено съгласие на страните, в противен случай договорите се считат за прекратени с изтичане на уговорения срок.Тъй като не е налице писмено съгласие за продължаване срока на договорите, следователно срокът на договорите, сключени между „****“ и „З****“, е изтекъл на ***.2014г. и тяхното действие е прекратено към тази дата.

По-различно е положението относно договорите за наем, сключени между „З****“ и „****“Е****.Дори и да приемем, че договорите за преотдаване са действителни, тъй като съгласно т.2 раздел 1 на договорите, сключени между „****“ и „З****“, наемателят не може да преотдава наетите моторни превозни средства, то тези договори имат акцесорен характер, тъй като „З****“ не е собственик на товарните автомобили, а черпи правата си в качеството на наемател по силата на договорите, сключени с „****“.С прекратяване на основното наемно правоотношение по наемния договор между наемодателя и наемателя отп***а и основанието, на което пренаемателят ползва имота/*вещта*/, тъй като той не може да има повече права от праводателя си относно ползването на имота/*вещта*/, съгласно

чл.234 ал.ІІ от ЗЗД.Следователно договорите между „З“*** и „***“Е*** също следва да се считат за прекратени към ***.2014г.

Отп***ането на правното основание, на което „***“ Е*** вл***ее процесните автомобили след ***.2014г. основават несъставомерността на деянието на представителя на „***“ Е*** по чл.206 ал.І от НК от обективна страна.Към момента на предаване на товарните автомобили за части – ***.2014г., не е било налице правно основание, на което по смисъла на чл.206 ал.І от НК същият да вл***ее или пази процесните автомобили.При престъплението обсебване на чужда движима вещ основен елемент на фактическия състав е правното основание, на което деецът упражнява правомерната си фактическа власт върху вещта като я вл***ее или пази.

Въпреки изложените несъгласия с една част от мотивите на обжалваното определение, при извършената проверка въззивната инстанция намира, че Постановление на РП-гр.Д от ***.2022г. за прекратяване на наказателното производство по ДП №37/2019г. по описа на ОСлО при ОП-гр.Д, пр.преписка №1335/2018г. по описа на РП-гр.Д е неясно и недостатъчно мотивирано.

В конкретния случай са налице двама евентуални дейци, чиито действия е следвало да бъдат обстойно анализирани по отношение на съставомерността им по чл.206 ал.І от НК от обективна и субективна страна, тези на свид.С. С. в качеството му на пълномощник на „З“*** и тези на представляващия „***“Е***.

Не става ясно пор***и какви причини в постановлението за прекратяване като евентуален деец на престъпление по чл.206 ал.І от НК се възприема свид.С. С..В действителност свид.*** е представлявал „З“ ***, като пълномощник, единствено при сключване на договорите за наем с „***“***.Договорите, с които „З“*** преотдава наетите товарни автомобили на „***“Е*** са сключени от свид.Д. В. в качеството ѝ на представляващ фирмата.Действията на представляващия „З“*** следва да се преценяват към датата ***2013г., когато са сключени тези договори.Към ***2013г. безспорно е било налице правно основание, на което „З“*** са вл***еели процесните автомобили, а действията, които представляващият фирмата извършил били действия на разпореждане, изразяващи се в предоставяне на фактическата власт върху автомобилите на трето лице - „***“Е***.Възоснова на

изложеното следва да се приеме, че представляващия „З“*** от обективна страна осъществил фактическия състав на престъпление по чл.206 ал.І от НК.

От субективна страна – несъстоятелни се явяват доводите, че представляващият „З“*** действал със съзнанието, че се разпорежда със собствени движими вещи, пор***и твърденията, че сключените с „***“*** договори за наем били фиктивни и в действителност прикривали покупко-продажба. Въззивният съд счита, че дори и намерението за такава сделка да е било налице, то не би променило противоправния характер на присвоителните действия, защото законът не допуска този начин на установяване на договорни отношения. Съгласно чл.144 ал.І и ал.ІІ от ЗДвП покупко-продажбата на МПС се осъществява посредством писмен договор с нотариална заверка на подписите, като условие за валидност.

От описаната в постановлението за прекратяване на досъдебното производство фактическа обстановка не става ясно конкретното участие на свид.П. В. П. Същият е сочен като представляващ „***“Е***, но в договорите за наем, сключени между „***“Е*** и „З“***, „***“Е*** е представлявано от свид.М. К.. Свидетелката *** фигурира и във фактурата за предаване за части на процесните товарни автомобили /л.18, л.19 и л.55 от том І на ДП/. Същевременно в показанията си свид.П. В. П. твърди, че той дал на свид.С. С. сумата от 10 000 лв., която според него била заплатена на „***“*** за закупуване на камионите /л.59 от том ІІ на ДП/.

Както по-горе бе посочено, към ***.2014г., не е било налице правно основание, на което по смисъла на чл.206 ал.І от НК „***“Е*** да са вл***ели или пазили процесните автомобили. Фирмата обаче се е разпоредила с чуждите движими вещи, като е предала същите за „скраб“, за което е получила сумата от 12 000 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.338 във вр. с чл.243 ал. VIII от НПК, Д окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение №320/***.2022г., постановено от РС-гр.Д по ч.н.д. №540/2022г., с което е било отменено Постановление на РП-гр.Д от ***.2022г. за прекратяване на наказателното производство по ДП

№37/2019г. по описа на ОСлО при ОП-гр.Д, водено за престъпление по чл.206 ал.І във вр. с чл.26 ал.І от НК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____